

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2005-2006

12 JUILLET 2006

**Projet de loi réformant le Conseil d'État et
créant un Conseil du Contentieux des
Étrangers**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. DELPÉRÉE

Art. 6

Supprimer le 4e de l'article proposé.

Justification

La disposition critiquée prévoit la rédaction d'un arrêté royal dans lequel seront énumérés les cas où, après qu'il ait été statué par arrêté interlocutoire sur la demande en suspension, l'auditeur en charge du dossier ne doit pas établir de nouveau rapport. L'arrêté royal prévoit les règles à suivre à cet égard.

Il s'agit d'une disposition inutile en ce que les lois coordonnées permettent déjà actuellement au membre de l'auditorat de rédiger un rapport sommaire renvoyant aux considérations de l'arrêt en suspension. La disposition en projet complique la procédure et réduit à néant l'économie de temps escomptée.

N° 2 DE M. DELPÉRÉE

Art. 80

À l'article 39/2, § 1er, proposé, insérer entre le premier et le second alinéa, l'alinéa suivant :

Voir :

Documents du Sénat :

3-1787 - 2005/2006 :

N° 1 : Projet transmis par la Chambre des représentants.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2005-2006

12 JULI 2006

**Wetsontwerp tot hervorming van de Raad
van State en tot oprichting van een
Raad voor Vreemdelingenbetwistingen**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 6

Het 4e van het voorgestelde artikel doen verfallen.

Verantwoording

Deze bepaling voorziet in een koninklijk besluit waarin de gevallen worden genoemd waarvoor, nadat bij tussenarrest over de vordering tot schorsing werd beslecht, de met het dossier belaste auditeur geen nieuw verslag moet opstellen. Het koninklijk besluit bepaalt ook de nadere regels ter zake.

Het betreft een nutteloze bepaling aangezien de gecoördineerde wetten nu al een lid van het Auditoraat toestaan om een summier verslag op te stellen waarin hij verwijst naar de overwegingen van het schorsingsarrest. Deze ontworpen bepaling maakt de procedure inderdaad ingewikkelder terwijl de ermee beoogde tijdwinst in werkelijkheid nihil is.

Nr. 2 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 80

In het ontworpen artikel 39/2, § 1, tussen het eerste en het tweede lid, een lid invoegen, luidende :

Zie :

Stukken van de Senaat :

3-1787 - 2005/2006 :

Nr. 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

«Lorsqu'il se prononce vis-à-vis des recours introduits à l'encontre des décisions du Commissaire général aux réfugiés, le Conseil dispose d'un pouvoir d'instruction et d'injonction lors de la constitution du dossier de la procédure».

Justification

D'après le commentaire de l'article 39/2, l'exercice de la compétence de pleine juridiction, en matière d'asile, «se fait exclusivement sur la base du dossier de procédure — c'est à dire le dossier administratif sur lequel le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides s'est appuyé pour parvenir à la décision administrative contestée, ainsi que les pièces de la procédure». Il est encore ajouté que le CCE n'a «pas de compétence propre d'instruction. Il ne peut pas imposer ni à ses propres services, ni à des tiers, ni au CGRA de procéder à une instruction complémentaire».

Il n'est pas concevable que la nouvelle juridiction exerce pleinement ses compétences de pleine juridiction si elle ne dispose d'aucun pouvoir d'instruction et d'aucune liberté quant à la composition du dossier de la procédure. Il n'est pas normal, ni correct au regard de l'égalité des moyens, que l'une des parties à la procédure puisse, seule et sans pouvoir d'injonction laissé au juge, composer le dossier administratif.

N° 3 DE M. DELPÉRÉE

Art. 119

Supprimer le § 4 de l'article 39/29 proposé.

Justification

Selon l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, après deux évaluations «insuffisant» successives, le chef de corps du CCE (Conseil du contentieux des étrangers) fait une proposition de licenciement à l'autorité qui a le pouvoir de nomination et celle-ci prononce le licenciement pour inaptitude professionnelle.

La règle en projet à l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, n'est pas compatible avec le principe de l'indépendance du juge. Ce principe, inscrit à l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, requiert que les membres d'une juridiction soient inamovibles pendant l'exercice de leurs fonctions.

La Constitution garantit également l'indépendance du juge, entre autres aux articles 152, 154 et 155, selon lesquels les juges sont nommés à vie, sont inamovibles et ne peuvent être déplacés sans leur consentement, bénéficient d'un traitement fixé par le pouvoir législatif et ne peuvent combiner leur fonction avec des fonctions rétribuées par le gouvernement. En ce qui concerne la Cour d'arbitrage et le Conseil d'État, l'indépendance des juges et des conseillers d'État est garantie par des dispositions légales s'inspirant étroitement des dispositions constitutionnelles qui règlent le statut des membres du pouvoir judiciaire ordinaire. Les juges de la Cour d'arbitrage et les conseillers d'État sont, eux aussi, tous nommés à vie et peuvent uniquement être révoqués ou suspendus de leurs fonctions par une décision judiciaire. La règle inscrite à l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, s'écarte d'un principe consacré jusqu'à ce jour par le droit constitutionnel belge

«Wanneer de Raad een uitspraak doet over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen, beschikt hij over onderzoeks- en injunctiebevoegdheid bij het samenstellen van het rechtsplegingsdossier».

Verantwoording

Uit de commentaar op artikel 39/2 blijkt dat de uitoefening van de bevoegdheid van volle rechtsmacht, in asielzaken, uitsluitend geschiedt «op basis van het rechtsplegingsdossier -i.e. het administratief dossier waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gesteund om tot de aangevochten administratieve beslissing te komen, te samen met de procedurestukken (...). Daar wordt nog aan toegevoegd dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen «geen eigen onderzoeksbevoegdheid» heeft. «Hij kan noch zijn administratie noch derden noch de CGVS opleggen een aanvullend onderzoek te doen.»

Het is evenwel ondenkbaar dat het nieuwe rechtscollege zijn bevoegdheid van volle rechtsmacht uitoefent wanneer het over geen enkele onderzoeksbevoegdheid of vrijheid beschikt om het rechtsplegingsdossier samen te stellen. Het is geenszins normaal noch correct ten aanzien van de gelijkheid van middelen, dat één van de bij de rechtspleging betrokken partijen in haar eentje, zonder dat de rechter injunctiebevoegdheid heeft, het administratief dossier zou mogen samenstellen.

Nr. 3 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 119

Paragraaf 4 van het voorgestelde artikel 39/29 doen vervallen.

Verantwoording

Volgens het voorgestelde artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, richt de korpschef van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na twee opeenvolgende «onvoldoende» evaluaties een voorstel tot ontslag aan de voor benoemingen bevoegde instantie en spreekt deze het ontslag wegens beroepsongeschiktheid uit.

De voorgestelde regel in artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, is niet verenigbaar met het beginsel van de onpartijdigheid van de rechter. Dat beginsel, dat is opgenomen in artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, vereist dat de leden van een rechtscollege onafzetbaar zijn tijdens de uitoefening van hun functies.

Ook de Grondwet waarborgt de onafhankelijkheid van de rechter, onder andere in de artikelen 152, 154 en 155; daarin staat dat de rechters voor het leven worden benoemd, niet uit hun ambt kunnen worden ontzet en zonder hun toestemming niet kunnen worden overgeplaatst, een door de wetgevende macht vastgestelde wedde ontvangen en hun functie niet met door de regering bezoldigde functies mogen combineren. Voor het Arbitragehof en de Raad van State is de onafhankelijkheid van de rechters en de raadsheren gewaarborgd door wetsbepalingen die nauw aansluiten bij die van de Grondwet en die de rechtspositie van de leden van de gewone rechterlijke macht regelen. De rechters in het Arbitragehof en de raadsheren zijn ook allen voor het leven benoemd en kunnen alleen door een rechterlijke beslissing worden afgezet of geschorst. De regel in het voorgestelde artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, wijkt af van een principe dat tot op heden

et, en ce qui concerne les juges des cours et tribunaux, d'un principe inscrit dans la Constitution, selon lequel l'inamovibilité du juge constitue une garantie pour l'indépendance du « pouvoir judiciaire » par rapport au pouvoir exécutif.

Enfin, le Conseil d'État se doit également de constater que, « *par l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, les auteurs de l'avant-projet de loi établissent, à tort, un lien direct entre l'évaluation et le régime disciplinaire. Ils perdent ainsi de vue que le régime disciplinaire, d'une part, et l'évaluation, d'autre part, sont deux choses distinctes.* »

L'évaluation des magistrats doit avoir pour objectif de mettre en œuvre un contrôle de qualité interne et périodique en vue d'améliorer le fonctionnement de la juridiction. En revanche, le régime disciplinaire des magistrats vise à sanctionner ceux qui négligent leur devoir professionnel ou qui, par leur comportement, portent atteinte à la dignité de leur fonction ».

Il est donc proposé de supprimer ce nouvel article 39/29.

N° 4 DE M. DELPÉRÉE

Art. 80

Apporter les modifications suivantes à l'article 39/2 proposé :

1°) au § 1er, points 1 et 2, insérer chaque fois les mots « *et de l'Office des étrangers* » après les mots « *du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* »;

2°) Supprimer le paragraphe 2.

Justification

L'article 79 du projet fonde la compétence du Conseil du Contentieux des étrangers et fait une distinction entre la compétence de pleine juridiction en matière d'asile (§ 1er) et la simple compétence objective d'annulation dans les autres domaines (§ 2).

Cette différence de traitement est expliquée, dans le commentaire de l'article, de la manière suivante : « *Dans le domaine de l'immigration pour lequel existe une certaine liberté d'action du gouvernement, ce qui se traduit par le caractère constitutif des décisions en ces matières, le gouvernement souhaite maintenir le contrôle de la légalité existant, étant entendu que celui-ci ne sera plus exercé par le Conseil d'État, mais par une juridiction administrative équivalente qui offre une protection juridique comparable.* »

Il en résulte que la seule raison qui justifie le non-recours systématique au recours subjectif de plein contentieux devant le CCE est la crainte exprimée par le gouvernement de laisser, en partie, à une juridiction une intervention dans le contrôle des flux migratoires. Pourtant, l'intervention d'un juge indépendant, dans le cadre d'un recours subjectif, pour faire un examen complet de la demande, quelle qu'elle soit, serait une garantie contre l'arbitraire, qui permettrait certainement d'éviter nombre de situations et réactions négatives, dans le chef de personnes étrangères, au regard des décisions prises par les seules autorités administratives.

is bekraftigd door het Belgisch grondwettelijk recht en, wat de hoven en rechtbanken betreft, van een principe in de Grondwet, luidens hetwelk de onafzetbaarheid van de rechter een waarborg is voor de onafhankelijkheid van de « rechterlijke macht » ten opzichte van de uitvoerende macht.

Tot slot moet de Raad van State eveneens vaststellen dat « *met het ontworpen artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, de stellers van het voorontwerp van wet ten onrechte een rechtstreeks verband leggen tussen de evaluatie en het tuchtrecht. Daarbij verliezen de stellers van het voorontwerp van wet uit het oog dat het tuchtrecht, enerzijds, en de evaluatie, anderzijds, twee los naast elkaar staande zaken zijn.* »

De evaluatie van magistraten moet ertoe strekken een interne, periodieke kwaliteitscontrole door te voeren om de interne werking van het rechtscollege te verbeteren. Het tuchtrecht van magistraten daarentegen strekt ertoe diegenen die hun ambtsplichten verzuimen of door hun gedrag afbreuk doen aan de waardigheid van hun ambt, te straffen. »

Daarom wordt voorgesteld § 4 van dat nieuwe artikel 39/29 weg te laten.

Nr. 4 VAN HEER DELPÉRÉE

Art. 80

Het voorgestelde artikel 39/2 wijzigen als volgt :

1°) in de punten 1 en 2 van § 1 na de woorden « *van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen* » telkens de woorden « *en van de dienst Vreemdelingenzaken* » invoegen.

2°) § 2 doen vervallen.

Verantwoording

Artikel 79 van het wetsontwerp bepaalt de bevoegdheid van de Dienst voor Vreemdelingenbetwistingen en maakt een onderscheid tussen de volle rechtsmacht inzake asiel (§ 1) en de gewone, objectieve vernietigingsbevoegdheid in de andere aangelegenheden (§ 2).

De toelichting bij het artikel legt deze ongelijke behandeling als volgt uit : « *Inzake immigratie, waarin een beleidsvrijheid van de regering zijn plaats vindt hetgeen tot uiting in het constitutieve karakter van beslissingen ter zake, wenst de regering het bestaande wettigheidstoezicht te behouden, met dien verstande dat het niet langer wordt uitgeoefend door de Raad van State, maar door een evenwaardig administratief rechtscollege dat een gelijkwaardige rechtsbescherming biedt.* »

Hieruit volgt dat de enige reden om niet stelselmatig een beroep te doen op het subjectieve beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingegeven is door de vrees van de regering om een rechtscollege gedeeltelijk althans te laten ingrijpen op de controle van de migratiestromen. Nochtans is het zo dat het optreden van een onafhankelijke rechter in het kader van een subjectief beroep om ongeacht welke vordering te onderzoeken een waarborg biedt tegen willekeur en ongetwijfeld netelige toestanden en negatieve reacties kan voorkomen bij de vreemdelingen ten opzichte van de beslissingen die louter door een administratieve overheid worden genomen.

L'instauration d'un recours de plein contentieux devant le CCE en matière d'asile est donc l'occasion d'étendre cette manière de fonctionner aux autres domaines relatifs à l'accès au territoire, au séjour et à l'établissement des étrangers.

L'amendement vise à donner du CCE une compétence de pleine juridiction tant à l'égard des décisions du CGRA qu'à celles de l'Office des étrangers.

N° 5 DE M. DELPÉRÉE

Art. 162

Aux alinéas 3 et 4 de l'article 39/65 proposé, supprimer les mots «les cas».

Justification

L'alinéa 3 de cette disposition en projet prévoit que les décisions du CCE «*sont accessibles au public dans les cas, la forme et selon les conditions fixées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres*».

Le commentaire invoque des motifs de protection des étrangers et précise que «*le gouvernement ne souhaite toutefois pas rendre les décisions du Conseil du Contentieux des Étrangers inconditionnellement accessibles au public*» et «*estime souhaitable de limiter ce droit d'accès, exercé au greffe*». Cette pratique, déjà en cours au Conseil d'État, a pour effet que le site Internet du Conseil d'État publie tous les arrêts rendus au contentieux administratif général mais seulement une petite sélection des arrêts rendus au contentieux des étrangers. Il en résulte un grave problème au niveau de l'égalité des moyens et un important déséquilibre entre les avocats de l'Office des Étrangers ou les membres du CGRA qui connaissent la jurisprudence, y compris la plus récente, et les avocats des requérants qui n'ont pas accès à cette documentation essentielle.

En pratique les difficultés liées à la sécurité des requérants peuvent être aisément contournées en demandant au greffier de barrer les noms des requérants et éventuellement les quelques considérants de fait qui, dans certains arrêts, permettraient d'identifier trop aisément la personne concernée.

N° 6 DE M. DELPÉRÉE

Art. 217

Compléter cet article par l'alinéa suivant :

«*Cette évaluation est transmise aux présidents de la Chambre des représentants et du Sénat*».

Het invoeren van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op het stuk van het asiel biedt dus de mogelijkheid deze handelwijze uit te breiden tot de andere aspecten van de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen.

Het amendement verleent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevoegdheid met volle rechtsmacht zowel ten opzichte van de beslissingen van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Nr. 5 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 162

In het voorgestelde artikel 39/65, derde en vierde lid, de woorden «in de gevallen,» weglaten.

Verantwoording

Het derde lid van de voorgestelde bepaling stelt dat de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen «toegankelijk [zijn] voor het publiek in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.».

In de commentaar wordt verwezen naar het streven om de vreemdelingen te beschermen: «De regering wenst evenwel niet te opteren voor een onvoorwaardelijke toegankelijkheid voor het publiek van de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen». Tevens «wordt het wenselijk geacht dit toegangsrecht — dat ter griffie wordt uitgeoefend — te beperken.». Die handelwijze, die thans reeds door de Raad van State wordt gevuld, leidt ertoe dat alle arresten van het algemeen administratief contentieux op de internetsite van de Raad van State worden bekendgemaakt, maar dat op de site slechts een gering aantal arresten inzake het vreemdelingcontentieux terug te vinden is. Dat doet een ernstig probleem rijzen betreffende de gelijkheid van middelen, en verstoorde grondig het evenwicht tussen de advocaten van de Dienst Vreemdelingenzaken of de leden van het CG VS, die bekend zijn met alle arresten (ook de meest recente), en de advocaten van de eisers, voor wie die essentiële documentatie ontoegankelijk is.

In de praktijk zouden de problemen met betrekking tot de veiligheid van de eisers makkelijk kunnen worden omzeild door een lid van de griffie te verzoeken hun namen, en eventueel de weinige feitelijke overwegingen, die in bepaalde arresten de identificatie van de betrokkenen al te makkelijk zouden maken, te schrappen.

Nr. 6 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 217

Het artikel aanvullen met het volgende lid :

«*Die evaluatie wordt overgezonden aan de voorzitters van de Kamer van volksvertegenwoordigers en van de Senaat*».

Justification

Le rapport reprenant l'évaluation doit être distribué tant à la Chambre des Représentants qu'au Sénat afin que les assemblées parlementaires puissent en tirer les conclusions utiles.

N° 7 DE M. DELPÉRÉE

Art. 8

Au § 2, alinéa 3, de l'article 20 proposé, à la deuxième phrase, insérer après les mots «une violation de la loi» les mots «du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers».

Justification

L'article 20 en projet prévoit une procédure d'admission en cassation pour tous les recours en cassation introduits (la procédure dite de filtrage). Cette procédure d'admission préliminaire à l'accès au recours en cassation permet au Conseil d'État d'autoriser ou non le justiciable à saisir cette juridiction de l'affaire.

Cette procédure d'admission est organisée sous la forme d'un «filtre des pourvois en cassation» introduits auprès du Conseil d'État, sur la base duquel ce dernier peut, suivant une procédure raccourcie et accélérée, rejeter ou déclarer non admissible sur base d'une motivation succincte chaque pourvoi introduit. Cela implique que chaque requérant peut introduire un tel pourvoi et que le Conseil d'État est saisi de ce pourvoi, à tout le moins jusqu'au moment où le Conseil adopte une décision en ce qui concerne la procédure d'admission.

Une procédure de filtrage efficace requiert néanmoins des critères précis et sélectifs. Il s'agit d'une condition essentielle à son bon fonctionnement. La procédure de filtrage est nécessaire pour respecter les obligations internationales qui lient la Belgique, notamment au regard du droit à un recours juridictionnel effectif.

Cette procédure de filtrage est en effet un des moyens devant contribuer largement à éliminer et à maîtriser l'arrière, tant du contentieux général, que de celui des étrangers. Afin d'atteindre cet objectif, il est nécessaire que les conditions d'admission, fixée en fonction de celui-ci, soient formulées en des termes répondant aux critères de précision et de clarté tel que l'invoque dans son avis le Conseil d'État.

Or les critères indiqués par l'article 8 en projet sont trop peu sélectifs et risquent d'empêcher la procédure de filtrage d'atteindre son objectif d'élimination et de maîtrise de l'arrière. C'est pourquoi il y a lieu d'augmenter la portée du filtre en envisageant de limiter le critère de violation de la loi à celui de violation de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Verantwoording

Het rapport met de evaluatie moet zowel aan de Kamer van volksvertegenwoordigers als in de Senaat worden meegedeeld, opdat de parlementaire assemblees er de nodige conclusies uit kunnen trekken.

Nr. 7 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 8

In § 2, derde lid, van het voorgestelde artikel 20, in de tweede volzin, na de woorden «een schending van de wet» invoegen de woorden «van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen».

Verantwoording

Het voorgestelde artikel 20 voorziet in een procedure van toelating tot cassatieberoep voor alle ingediende cassatieberoepen (de zogenaamde filterprocedure). Die voorafgaande toelaatbaarheidsprocedure waardoor men toegang krijgt tot het cassatieberoep biedt de Raad van State de mogelijkheid de rechtzoekende al dan niet de toestemming te geven de zaak bij dat rechtscollege aanhangig te maken.

Die procedure van toelaatbaarheid wordt georganiseerd in de vorm van «het zeven van de bij de Raad van State ingestelde voorzieningen in cassatie», op grond waarvan de Raad van State, volgens een verkorte en versnelde procedure, elke ingestelde vordering kan afwijzen of niet-toelaatbaar verklaren op grond van een summiere motivering. Dit heeft tot gevolg dat elke verzoeker een zodanige voorziening mag instellen en dat deze voorziening in rechte hangende is bij de Raad van State, op zijn minst totdat de Raad een beslissing neemt op het niveau van de toelaatbaarheidsprocedure.

Opdat een filterprocedure efficiënt kan zijn, moeten de criteria niettemin duidelijk en selectief zijn. Dit is een essentiële voorwaarde voor het goed functioneren ervan. De filterprocedure is nodig om de internationale verplichtingen van België in acht te nemen, meer bepaald wat het recht op een daadwerkelijk rechterlijk beroep betreft.

Die filterprocedure is immers één van de middelen die in hoge mate moeten bijdragen tot het wegwerken en beheersen van de achterstand, zowel van de betwistingen in het algemeen als van die van de vreemdelingen. Om dat te bereiken, moeten de toelaatbaarheidsvooraarden, die met dat doel voor ogen zijn vastgelegd, zo worden geformuleerd dat ze beantwoorden aan de criteria van nauwkeurigheid en helderheid waarover de Raad van State het in zijn advies heeft.

De criteria die in artikel 8 van het ontwerp zijn opgenomen, zijn echter niet selectief genoeg en dreigen de filterprocedure te beletten haar doelstelling, het wegwerken en beheersen van de achterstand, te bereiken. Daarom moet de efficiëntie van de filter worden opgevoerd, door ervoor te zorgen dat het criterium van het overtreden van de wet beperkt wordt tot dat van het overtreden van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

N° 8 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 8

Dans l'article 20, § 2, proposé, remplacer les alinéas 3 et 4 par l'alinéa suivant :

« Seuls sont déclarés admissibles, les recours en cassation pour lesquels le Conseil d'État n'est pas incomptént ou sans pouvoir de juridiction pour statuer sur le recours en cassation ou qui ne sont pas sans objet, manifestement irrecevables ou manifestement non fondés et :

1° dont l'examen par la section s'avère nécessaire pour assurer l'unité de la jurisprudence;

2° dont l'examen par la section s'avère nécessaire pour trancher une question de droit de principe;

3° pour lesquels est invoquée de manière motivée une violation d'une règle de forme, soit substantielle, soit prescrite à peine de nullité, commise par la juridiction administrative et qui était effectivement de nature telle qu'elle a pu influencer la portée de la décision. »

Justification

Le gouvernement n'a pas suivi l'avis du Conseil d'État en ce qui concerne la procédure de filtrage et a, au contraire, opté pour les conditions les moins strictes des différents filtres pour le contentieux des étrangers et pour les autres matières contenus dans l'avant-projet.

Il ressort notamment du projet que le moyen de cassation fondé sur la violation d'un droit fondamental ou une violation manifeste de la loi et une condition de forme substantielle ou prescrite à peine de nullité doit être « invoqué », et qu'il faudra, au cours de la procédure d'admission, examiner s'il n'est pas manifestement non fondé et que la violation n'a pas pu réellement influencer la décision.

Indépendamment du fait que cet examen ne réduira pas la charge de travail du Conseil d'État, le Conseil indique que la procédure de filtrage proposée est tellement large qu'elle manque son but.

Le Conseil affirme ainsi (avis, p. 289 du projet) qu'une violation de l'obligation de motivation (par exemple, des réponses insuffisantes à un moyen) pourrait être considérée comme une « faute de procédure substantielle », avec pour conséquence qu'encore plus de recours en cassation au contentieux des étrangers devraient être déclarés admissibles.

Il ressort des auditions des conseillers d'État, le 31 mai 2006, et de l'avis du Conseil d'État que si cette condition devait être interprétée d'une manière trop souple, le risque est réel de voir le « filtre » devenir un procédé inopérant, voire même en fait plutôt une coquille vide.

Nr. 8 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 8

In § 2 van het voorgestelde artikel 20, het derde en het vierde lid vervangen als volgt :

« Worden alleen toelaatbaar verklaard, de cassatieberoepen waarvoor de Raad van State niet onbevoegd of zonder rechtsmacht is om het beroep in cassatie te berechten of die niet zonder voorwerp, kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn en :

1° waarvan het onderzoek door de afdeling noodzakelijk blijkt om te zorgen voor de eenheid van de rechtspraak;

2° waarvan het onderzoek door de afdeling noodzakelijk blijkt voor het beslechten van een principiële rechtsvraag;

3° waar op gemotiveerde wijze een schending van een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste wordt aangevoerd die begaan werd door het administratief rechtscollege en die daadwerkelijk van die aard was dat ze de strekking van de beslissing kan hebben beïnvloed. »

Verantwoording

Aangaande de filterprocedure heeft de regering het advies van de Raad van State niet gevolgd, en heeft integendeel uit de in het voorontwerp onderscheiden filters voor vreemdelingen- en andere zaken de minst strikte voorwaarden gekozen.

Uit het ontwerp blijkt onder meer dat het cassatiemiddel gesteund op de schending van een fundamenteel recht of een kennelijke schending van de wet en een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste moet worden « aangevoerd » waarbij dan in de toelatingsprocedure zal moeten onderzocht worden of er geen sprake is van kennelijke ongegrondheid en daadwerkelijke mogelijkheid van beïnvloeding van de beslissing.

Los van het feit dat dit onderzoek het werk van de Raad van State niet zal verminderen, stelt de Raad dat de voorgestelde filterprocedure zo ruim is dat ze haar doel voorbij schiet.

Zo stelt de Raad (advies, blz. 289 ontwerp) dat een schending van de motiveringsplicht zou kunnen worden beschouwd als een « substantiële procedurefout » (bijvoorbeeld onvoldoende antwoorden op een middel), waardoor zeer veel cassatieberoepen in vreemdelingengeschillen toelaatbaar zullen moeten worden verklaard.

Uit de hoorzittingen van 31 mei 2006 met de Staatsraden en ook uit het advies van de Raad van State blijkt dat, indien deze voorwaarde op een al te soepele wijze wordt geïnterpreteerd, er een reëel risico bestaat dat de zogenaamde filter onwerkzaam wordt en in feite veeleer een « raamwerk zonder gaas » dreigt te worden.

Une procédure de filtrage efficace requiert des critères précis et sélectifs. Il s'agit d'une condition essentielle à son bon fonctionnement. Les critères de l'avant-projet de loi sont trop vagues.

C'est pourquoi le Conseil d'État propose trois critères, étant entendu qu'il ne suffit pas simplement d'invoquer des éléments se rapportant à ces critères (p. 289 du projet) :

- 1) unité de la jurisprudence;
- 2) questions de droit de principe (questions de droit qui transcendent l'intérêt du requérant);
- 3) fautes de procédure substantielles.

Une exception doit également être prévue pour les recours manifestement irrecevables ou manifestement non fondés.

Le présent amendement suit l'avis du Conseil d'État en ajoutant tout d'abord dans la loi qu'il doit s'agir d'un moyen motivé, ensuite en reprenant les critères proposés par le Conseil d'État.

N° 9 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 19

Supprimer cet article.

Justification

La loi du 17 février 2002 a instauré un système d'amendes pour les « recours manifestement abusifs ».

Le gouvernement souhaite à présent étendre ce système d'amendes aux recours en cassation déclarés « inadmissibles » en vertu de l'article 20 modifié des lois coordonnées.

Cela étend largement la possibilité d'infliger une amende et cela entraîne des conséquences indésirables, tant pour les étrangers que pour les autres catégories de justiciables qui désirent introduire un recours en cassation.

Cette disposition porte manifestement atteinte aux droits de la défense, car elle ne fait pas de distinction entre les différentes raisons sur la base desquelles l'inadmissibilité a été déclarée, et permet d'infliger une amende au justiciable même si sa requête est fondée.

Le fait que des recours qui sont manifestement irrecevables, sans objet ou manifestement non fondés puissent donner lieu à une amende est plus ou moins justifiable, mais la loi ne doit pas être modifiée pour cela, étant donné que ces recours sont en général aussi manifestement abusifs.

La modification de la loi permet toutefois d'infliger une amende aux personnes qui forment des recours qui sont certes fondés, mais pour lesquels la non-admissibilité a été prononcée du fait que le Conseil considère, après examen, que la violation n'a pas été de nature à influencer la portée de la décision, ou qu'une décision judiciaire n'est pas nécessaire pour maintenir l'unité de la jurisprudence (il s'agit des seules causes d'inadmissibilité du nouvel art. 20 des lois coordonnées).

Opdat de filterprocedure efficiënt zou zijn, moeten de criteria ook duidelijk en selectief zijn. Dit is een essentiële voorwaarde voor het goed functioneren ervan. De criteria van het ontwerp van wet zijn te vaag.

De Raad van State stelt daarom drie criteria voor, met dien verstande dat het niet volstaat dat de elementen in verband met die criteria alleen maar worden aangevoerd (blz. 289 ontwerp) :

- 1) eenheid van rechtspraak;
- 2) principiële rechtsvragen (rechtskwesties die het belang van de verzoeker overstijgen);
- 3) substantiële procedurefouten.

Een uitzondering moet daarbij volgens de Raad worden gemaakt voor de kennelijk onontvankelijk of ongegronde beroepen.

Onderhavig amendement volgt het advies van de raad van State, door in de eerste plaats aan de wet toe te voegen dat het om een gemotiveerd middel moet gaan, waarna de door de raad van State voorgestelde criteria worden opgenomen..

Nr. 9 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 19

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

De wet van 17 februari 2002 heeft een boetesysteem ingevoegd voor « kennelijk onrechtmatige beroepen ».

De regering wenst nu dit boetesysteem uit te breiden tot cassatieverzoeken die op grond van het gewijzigde artikel 20 Gecoördineerde wetten « niet toelaatbaar » zijn verklaard.

Dit maakt de mogelijkheid om een boete te heffen veel ruimer, en creëert ongewenste gevolgen, zowel voor de vreemdelingen als voor de andere categorieën van rechtzoekenden die een cassatieberoep willen instellen.

Deze bepaling is manifest een inbreuk op de rechten van verdediging, omdat zij geen onderscheid maakt tussen de verschillende redenen op basis van dewelke de ontoelaatbaarheid is uitgesproken, en toelaat de rechtzoekende te beboeten ook al is zijn vordering gegronde.

Dat beroepen die kennelijk onontvankelijk, zonder voorwerp of kennelijk ongegrond zijn tot een boete aanleiding kunnen geven is enigszins verdedigbaar, maar daarom dient de wet niet gewijzigd te worden, vermits deze beroepen in het algemeen ook kennelijk onrechtmatig zullen zijn.

Door de wetswijziging wordt evenwel een mogelijkheid gegeven een boete op te leggen voor beroepen die weliswaar gegrond zijn, doch waarbij de niet-toelaatbaarheid wordt uitgesproken op grond van het feit dat na onderzoek de Raad van mening is dat de schending niet van aard is geweest dat de strekking van de beslissing is beïnvloed, of dat een uitspraak niet noodzakelijk is voor het behoud van de eenheid van rechtspraak (dit zijn enige gronden van ontoelaatbaarheid van nieuw artikel 20 Gecoördineerde wetten).

Il s'agit ni plus, ni moins, de créer la possibilité d'infliger au citoyen et à l'étranger une amende pour avoir intenté une procédure à l'encontre d'une décision de droit administratif contestable sur le fond, et même illégale.

Le justiciable risque ainsi de se voir infliger une amende pour avoir intenté une action en justice contre une violation d'une loi ou d'une procédure. Une telle amende est même contraire à l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, puisqu'elle a clairement pour objectif d'empêcher l'accès à la justice, même en cas d'illégalité avérée.

En outre, infliger une amende à des réfugiés qui ont vu leur demande de pourvoi en cassation devant le Conseil d'État rejetée, est inefficace, et même risible. Bon nombre d'entre eux seront en effet insolubles et devront demander l'assistance judiciaire, même pour une procédure devant le Conseil. La question qui se pose dès lors est de savoir si et comment on pourra procéder au recouvrement de cette amende.

N° 10 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 69

Dans l'article 122, proposé à cet article, apporter les modifications suivantes :

a) au § 1er, alinéa 1er :

- remplacer le chiffre «44» par le mot «quarante-quatre»,
- remplacer le chiffre «50» par le mot «cinquante-quatre»,
- remplacer les chiffres «28» et «34» par les chiffres «trente» et «quarante»,
- remplacer le mot «trois» par le mot «cinq».

b) au § 1er, alinéa 4, remplacer le mot «troisième» par le mot «sixième» et le mot «deux» par le mot «trois».

Justification

a) Le projet du gouvernement modifie de nouveau les nombres fixés par l'article 2 de la loi du 14 janvier 2003. Ainsi, le nombre de 30 conseillers d'État est réduit à 28.

Deuxièmement, comme il est également ressorti de l'audition des représentants du Conseil d'État le 31 mai 2006, le fait d'augmenter temporairement le nombre des conseillers d'État de six unités est une mesure largement insuffisante. En effet, vu l'arrière actuel, et étant donné que seuls les nouveaux dossiers relatifs aux étrangers seront transférés au Conseil du contentieux des étrangers, après quoi une partie de ces dossiers aboutira certainement de nouveau au Conseil d'État par le biais du filtre qui est beaucoup trop large, il y a plutôt lieu de craindre un statu quo que d'espérer un progrès.

L'augmentation de 20% du nombre de conseillers d'État entraînera donc uniquement — et dans le meilleur des cas —,

Dit is niet meer of niet minder dan de mogelijkheid creëren de burger en de vreemdeling te beboeten voor het instellen van een rechtsgeving tegen een ten gronde betwistbare, ja zelfs onwettige administratiefrechteijke uitspraak.

De rechtzoekende dreigt hiermee beboet te worden voor zijn optreden in rechte tegen een begane wetschending of schending van een vormvereiste. Dergelijke boete is desgevallend zelfs strijdig met artikel 6 EVRM, vermits zij duidelijk als doel heeft de rechtstoegang -zelfs bij erkende onwettigheid- te verhinderen.

Bovendien is het heffen van een boete ten aanzien van vluchtelingen wiens verzoek tot cassatie voor de raad van State wordt afgewezen onwerkzaam en zelfs lachwekkend. Vele van deze vluchtelingen zullen immers onvermogend zijn en zelfs voor het procederen voor de Raad rechtsbijstand moeten vragen. De vraag is dan ook hoe ooit de inning van de opgelegde boete bij deze personen zal kunnen gebeuren.

Nr. 10 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 69

Het voorgestelde artikel 122 wijzigen als volgt :

a) in § 1, eerste lid :

- het cijfer «44» vervangen door het woord «vierenviertig»,
- het cijfer «50» vervangen door het woord «vierenvijftig»
- de cijfers «28» en «34» vervangen door de cijfers «dertig» en «veertig»
- het woord «drie» vervangen door «vijf».

b) in § 1, vierde lid het woord «derde» vervangen door «zesde» en het woord «twee» vervangen door «drie».

Verantwoording

a) Het regeringsontwerp houdt ten eerste voor wat het aantal staatsraden betreft geen rekening met de verhoging doorgevoerd door art. 2 van de wet van 14 januari 2003 die hun aantal bracht op 30 in plaats van 28.

Ten tweede is de verhoging met 6 staatsraden ruim onvoldoende, zoals ook gebleken is uit de hoorzitting met vertegenwoordigers van de Raad van State op 31 mei 2006. Immers, gelet op de huidige achterstand, en op het feit dat enkel en alleen de nieuwe vreemdelingendossiers naar de Raad voor vreemdelingen-betwistingen verhuizen, waarna een deel ongetwijfeld terug bij de raad van State zal belanden via de te ruime filter, dient men eerder te vrezen voor een *status quo* in plaats van te hopen op een vooruitgang.

Het uitbreiden van het aantal staatsraden met 20% zal dan ook enkel — en alleen en in het beste geval — leiden tot het herleiden

une réduction de 20 % du délai d'attente pour les «affaires ordinaires», ou, en d'autres termes, une réduction de ce délai de 5 ans à 4 ans, ce qui est loin de représenter un progrès suffisant.

C'est pourquoi l'intervenant propose d'augmenter de 10 le nombre des conseillers d'État, c'est-à-dire de 33 %.

Enfin, dans la loi du 14 janvier 2003, on utilise des nombres en toutes lettres et non en chiffres arabes. Les chiffres arabes devraient dès lors être remplacés par des nombres écrits en toutes lettres.

b) Les représentants du Conseil d'État ont déclaré en commission que, si l'on continue à appliquer les mesures actuelles, la résorption de l'arriéré durera de 12 à 15 ans. En augmentant davantage le nombre des conseillers d'État (voir *a*), et en étendant davantage dans la durée l'extension du cadre en surnombre, pour une période maximale de 9 ans, l'auteur répond aux préoccupations justifiées du Conseil et rend les mesures efficaces, en ce sens que l'on peut considérer que l'arriéré du Conseil sera effectivement résorbé dans un délai de 6 à 9 ans. La période de 3 à 5 ans annoncée par le gouvernement ne pourra jamais être respectée avec l'extension de cadre prévue.

van de wachttijd in «gewone zaken» met 20 %, zijnde van 5 naar 4 jaar, hetgeen verre van een voldoende vooruitgang is.

Daarom stelt indiener voor het aantal staatsraden te verhogen met 10, zijnde 33 %.

Tot slot worden door de wet van 14 januari 2003 cijferwoorden en geen cijfers gebruikt, zodat de cijfers door cijferwoorden dienen vervangen te worden.

b) De vertegenwoordigers van de Raad van State hebben in de commissie gesteld dat, met de huidige maatregelen tot het wegwerken van de achterstand dit wegwerken 12 tot 15 jaar zal duren. Door een grotere toename van het aantal staatsraden (zie *a*) gecombineerd met een langere duurtijd van de uitbreiding van het kader in overval, voor een maximumperiode van 9 jaar, komt indiener tegemoet aan de terechte bezorgdheid van de raad en worden de maatregelen efficiënt, zodat ervan uitgegaan moet worden dat de achterstand bij de Raad effectief zal weggewerkt zijn binnen een tijdspanne van 6 à 9 jaar. De door de regering vooropgestelde periode van 3 à 5 jaar, met de voorziene kaderuitbreiding, is totaal ontoereikend.

N° 11 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 70

Dans l'article 123 proposé, apporter les modifications suivantes :

a) au § 1er, alinéa 1er, remplacer le chiffre «64» par le mot «soixante-quatre», le chiffre «70» par le mot «quatre-vingt-quatre» et le mot «trois» par le mot «dix»;

b) au § 1er, alinéa 4, remplacer le mot «troisième» par le mot «sixième» et le mot «deux» par le mot «trois».

Justification

Augmenter de six unités le nombre des premiers auditeurs, auditeurs ou auditeurs adjoints est tout à fait insuffisant, comme l'a montré l'audition de représentants du Conseil d'État, le 31 mai 2006. En effet, compte tenu de l'arriéré actuel et du fait que seuls les nouveaux dossiers relatifs aux étrangers sont transférés au Conseil du contentieux des étrangers, dont une partie reviendra à n'en pas douter devant le Conseil d'État en raison du filtrage qui est trop large, il faut davantage craindre un statu quo qu'espérer le moindre progrès.

L'augmentation de 10 % du nombre d'auditeurs (en pourcentage, la moitié de la majoration prévue du nombre de conseillers d'État) risque de créer un syndrome de goulot d'étranglement dans le domaine des rapports à établir.

C'est pourquoi nous proposons de procéder à une augmentation linéaire de 20 unités du nombre des conseillers d'État, soit 33 %.

Enfin, pour des raisons d'ordre légitique, il convient de respecter la formulation initiale du texte de loi en écrivant les chiffres en toutes lettres.

Nr. 11 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 70

Het voorgestelde artikel 123 wijzigen als volgt :

a) in § 1, eerste lid, het cijfer «64» vervangen door het woord «vierenzestig» en het cijfer «70» vervangen door het woord «vierentachtig» en het woord «drie» vervangen door «tien»

b) in § 1, vierde lid het woord «derde» vervangen door «zesde» en het woord «twee» vervangen door «drie».

Verantwoording

De verhoging met 6 eerste auditeurs, auditeurs of adjunct-auditeurs is ruim onvoldoende, zoals ook gebleken is uit de hoorzitting met vertegenwoordigers van de Raad van State op 31 mei 2006. Immers, gelet op de huidige achterstand, en op het feit dat enkel en alleen de nieuwe vreemdelingenbetwistingen naar de Raad voor vreemdelingenbetwistingen verhuizen, waarna een deel ongetwijfeld terug bij de raad van State zal belanden via de te ruime filter, dient men eerder te vrezen voor een *status quo* in plaats van te hopen op een vooruitgang.

Het uitbreiden van het aantal auditeurs met 10 % (procentueel de helft van de voorziene uitbreiding van het aantal staatsraden) dreigt een bottleneck-syndroom te creëren op het gebied van de op te stellen verslagen.

Daarom stelt indiener voor het aantal auditeurs lineair met het aantal staatsraden te verhogen met 20, zijnde 33 %.

Tot slot moet om wettechnische redenen de oorspronkelijke bewoordingen van de wettekst worden gerespecteerd, die cijferwoorden en geen cijfers gebruikt.

N° 12 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 71

Dans l'article 123, proposé, apporter les modifications suivantes :

a) au § 1er, alinéa premier, remplacer le chiffre «25» par le mot «vingt-cinq», le chiffre «31» par le mot «trente-trois» et le mot «trois» par le mot «quatre»;

b) au § 1er, alinéa 3, remplacer le mot «troisième» par le mot «sixième» et le mot «deux» par le mot «trois».

Justification

Voir les justifications des deux amendements précédents.

N° 13 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 175

Dans l'article 39/76, § 1er, alinéa 3, proposé, remplacer la phrase introductory par la phrase suivante : «Par dérogation à l'alinéa 2, le Conseil peut, en vue d'une bonne administration de la justice, décider de tenir compte de tout nouvel élément qui est porté à sa connaissance par les parties dans une note supplémentaire, déposée au plus tard 8 jours avant l'audience, en ce compris leurs déclarations à l'audience, aux conditions cumulatives que :»

Justification

Conformément au nouvel article 39/60 de la loi sur les étrangers, la procédure est écrite. En y prévoyant une exception pour les nouveaux faits, qui ne découlent même pas de la requête ou de la demande en intervention, l'on permet au requérant de formuler, oralement, à l'audience, toutes sortes d'affirmations qui ralentiront inutilement la procédure. Le maintien de la procédure écrite pour ces données et l'octroi d'un délai d'examen au conseil permettront d'empêcher d'éventuelles manœuvres dilatoires, sans que les droits de la défense s'en trouvent lésés.

N° 14 DE M. HUGO VANDENBERGHE ET MME THIJS

Intitulé

Dans l'intitulé et dans l'ensemble du projet, remplacer chaque fois les mots «Conseil du Contentieux des Étrangers» par les mots «Conseil des Étrangers».

Nr. 12 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 71

Het voorgestelde artikel 123 wijzigen als volgt :

a) in § 1, eerste lid, het cijfer «25» vervangen door het woord «vijfentwintig» en het cijfer «31» vervangen door het woord «drieëndertig» en het woord «drie» vervangen door het woord «vier»

b) in § 1, derde lid het woord «derde» vervangen door «zesde» en het woord «twee» vervangen door «drie».

Verantwoording

Zie de verantwoordingen bij de vorige twee amendementen.

Nr. 13 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 175

In het derde lid van artikel 174, dat een artikel 39/76 in de Vreemdelingenwet invoert, de woorden «en desgevallend van artikel 39/60, tweede lid» schrappen en tussen de woorden «hem» en «ter» de zinsnede «in een bijkomende nota, ten laatste neergelegd 8 dagen voor de terechtzitting» invoegen.

Verantwoording

Overeenkomstig nieuw art. 39/60 Vreemdelingenwet is de procedure schriftelijk. Door hierop een uitzondering te voorzien voor nieuwe feiten, die zelfs niet hun oorsprong vinden in het verzoekschrift of het verzoekschrift tot tussenkomst, maakt men het mogelijk dat de verzoeker mondeling op de terechtzitting allerlei mondelinge beweringen doet die de rechtsgang onnodig zullen vertragen. Het behoud van de schriftelijke procedure voor deze gegevens en het toekennen van een termijn van onderzoek aan de raad zullen eventuele vertragingsmanoeuvres tegengaan, zonder dat hiermee de rechten van verdediging worden geschaad.

Nr. 14 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Opschrift

In het opschrift en het gehele ontwerp, telkens het de woorden «raad voor Vreemdelingenbetwisten- gen» vervangen door de woorden «Raad voor vreemdelingenzaken».

Justification

En utilisant le mot «contentieux» dans l'appellation de la juridiction qui aura compétence de pleine juridiction pour les réfugiés et interviendra comme juge d'annulation pour toutes les autres décisions prises sur la base de la loi sur les étrangers, l'on confère une connotation négative à la procédure, qui ne consiste qu'à permettre aux étrangers de faire valoir leurs droits, conformément aux règles juridiques internationales et supranationales.

Dans ce domaine, ni les étrangers ni l'opinion publique n'ont intérêt à ce que l'accès normal à la justice pour les réfugiés et pour les autres étrangers, tel qu'inscrit dans les dispositions internationales et dans la loi, soit perçu comme une source de contentieux.

Nous proposons d'utiliser le terme «Conseil des Étrangers», qui est neutre.

Verantwoording

Door het woord «*bewtistingen*» te gebruiken in de benaming van het rechtscollege dat bevoegd zal zijn, met volle rechtsmacht voor de vluchtelingen en als annulatierechter voor alle andere beslissingen genomen op grond van de Vreemdelingenwet wordt een negatieve bijklink gegeven aan een procedure die enkel en alleen bestaat om het vreemdelingen toe te laten hun rechten te doen gelden, en dit in overeenstemming met internationale en supranationale rechtsregels.

Noch de vreemdelingen, noch de publieke opinie is er in dit verband mee gediend de internationaal ingeschreven en in de wet voorziene normale rechtstoegang voor vluchtelingen en andere vreemdelingen te zien als een «*twistzaak*».

Indiener stelt voor het neutrale woord «*vreemdelingenzaken*» te gebruiken.

Hugo VANDENBERGHE.
Erika THIJS.

N° 15 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 242bis (nouveau)

Insérer un article 242bis, libellé comme suit :

« Art. 242bis. — Un an après l'entrée en vigueur de l'article 20, § 2, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, tel qu'il est rétabli par l'article 8 de la présente loi, le Parlement évalue le fonctionnement du Conseil d'Etat, et en particulier les motifs d'admissibilité définis à l'article 20, § 2, alinéas 2 à 4, précité, ainsi que le fonctionnement du Conseil du contentieux des étrangers. ».

Nr. 15 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 242bis (nieuw)

Een artikel 242bis invoegen, luidende :

« Art. 242bis. — Eén jaar na de inwerkingtreding van artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals hersteld bij artikel 7 van deze wet, evaluateert het Parlement de werking van de Raad van State in het bijzonder de in voornoemd artikel 20, § 2, tweede tot en met het vierde lid, bepaalde toelaatbaarheidsgronden, evenals de werking van de Raad voor Vreemdelingenbewtistingen »

Justification

L'amendement n° 34 à l'article 216 du projet de loi vise à procéder à une évaluation de la «procédure de filtre» au Conseil d'Etat, prévue à l'article 20, § 2. Au cours de l'examen du projet en commission, plusieurs partis — et même le gouvernement — ont formulé le souhait d'étendre ladite évaluation au fonctionnement global du Conseil d'Etat et du Conseil du contentieux des étrangers. Il importe, en premier lieu, de vérifier si les mesures proposées suffisent effectivement à résorber dans des délais raisonnables l'arriéré au Conseil d'Etat. Il conviendra ainsi de s'assurer que l'augmentation provisoire du nombre de conseillers d'Etat et d'auditeurs suffit pour atteindre cet objectif.

L'amendement n° 34 prévoit également que l'évaluation de la procédure de filtre sera effectuée par le Conseil des ministres. Il est cependant recommandé de confier au Parlement le soin d'évaluer le fonctionnement de ces institutions et de formuler des recommandations éventuelles à l'intention du gouvernement, afin que celui-ci pallie les manquements éventuels.

Verantwoording

Het amendement nr. 34 bij artikel 216 van dit ontwerp strekt ertoe om een evaluatie door te voeren van de in artikel 20, § 2 gestelde «filterprocedure» bij de Raad van State. Tijdens de besprekking van het ontwerp in commissie is door verschillende partijen — zelfs door de regering — de wil geuit om de evaluatie verder uit te breiden over de gehele werking van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbewtistingen. Dit is bijzonder belangrijk om in de eerste plaats na te gaan of de nu voorgestelde maatregelen inderdaad voldoende zijn om de achterstand bij de Raad van State weg te werken binnen een redelijk termijn. Zo blijft het de vraag of de tijdelijke verhoging van de staatsraden en auditeurs voldoende is om dit doel te bereiken.

Het amendement nr. 34 stelt eveneens dat de evaluatie van de filterprocedure door de Ministerraad zal gebeuren. Het is echter aangeraden om het Parlement de werking van deze instellingen te laten evalueren en eventuele aanbevelingen aan de regering te doen om mogelijke tekortkomingen bij te sturen.

Nº 16 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 80

Dans l'article 39/2, § 1er, proposé, apporter les modifications suivantes :

A) compléter l'alinéa 1er par les mots «et à l'encontre des décisions du ministre ou de son délégué»

B) compléter l'alinéa 2, 1°, par les mots «et du ministre ou de son délégué»;

C) à l'alinéa 2, 2°, entre les mots «du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides» et le mot «soit» insérer les mots «et du ministre ou de son délégué».

Justification

Le Conseil du contentieux des étrangers a compétence de pleine juridiction en ce qui concerne les recours introduits contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Tous les autres recours introduits contre les décisions prises en application de la loi du 15 décembre 1980 ne peuvent être que des recours en annulation auprès du Conseil du contentieux des étrangers. C'est ainsi qu'un recours introduit contre une décision de l'Office des étrangers concernant une demande de regroupement familial ne peut être traité par le Conseil du contentieux des étrangers qu'en tant que recours en annulation, alors que le Conseil doit également disposer d'une compétence de pleine juridiction en la matière.

Nr. 16 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 80

Het ontworpen artikel 39/2, § 1,

A) het eerste lid aanvullen met volgende bepaling: «en tegen de beslissingen van de minister of zijn gemachtigde»

B) in het tweede lid, 1° tussen de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen» en «bevestigen», de woorden «en van de minister of zijn gemachtigde» invoegen.

C) in het tweede lid, 2° tussen de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen» en «vernietigen», de woorden «en van de minister of zijn gemachtigde» invoegen.

Verantwoording

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bevoegd in volle rechtsmacht inzake de beroepen die worden ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegen alle overige beroepen inzake de beslissingen die genomen worden in toepassing van de wet van 15 december 1980 kan enkel een annulatieberoep worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Een beroep inzake een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende een verzoek tot gezinsherening bijvoorbeeld kan dus enkel als annulatieberoep worden behandeld door de RVV, terwijl de Raad hierover eveneens in volle rechtsmacht moet kunnen beslissen.

Hugo VANDENBERGHE.